

עב ג' מ"י פ"ו מהל' קרבן פסח הלכה יא וס"ח מהל' אבות העומה הלכה ג : עב ד' מ"י פ"ו מהלכות מניחה הלכה ט : עב ה' מ"י פ"ד מהלכות קרבן פסח הלכה ג ופ"ט מהל' פסולי מוקדין הלכה ז :

נַטְמָא וטהור לכתלה משום ספיקא שמתאין לה דנימא גלי מילתא למפרע בעלמא היא תורה אור

אינו דין שהותרה לו שומאת התהום אמרי ומי דיינינן ק"ו מהלכה והתניא *אמר לו רבי אליעזר עקיבא עצם כשעורה הלכה רביעית דם ק"ו ואין דנין ק"ו מהלכה אלא אמר רבא יליף מעדו מעדו מפסח ושומאת התהום גופא היכא כתיבא *אמר ר"א אמר קרא *וביבדד ימות מת עליו במחורת עליו אישכחן נזיר עושה פסח מגול' א"ד יוחנן אמר קרא *ברוך רחוקה לכם במחורת לכם רשב"ל אמר כדרך מה דרך בגלוי אף שומאה נמי בגלוי מיתביב *אי זהו שומאת התהום כל שלא הכיר בה אחד בסוף העולם הכיר בה אחד בסוף העולם אין זה שומאת התהום לר"א דאמר במחורת עליו עד דידע הוא לר' יוחנן דאמר לכם במחורת לכם עד דידעי בה תרין לרשב"ל דאמר כדרך עד דידעי כולי עלמא אלא שומאת התהום הלכתא גמירי לה וקרא אסמכתא בעלמא אמר בר בר רב אשי לא שנו אלא שנודע לו לאור זריקה דכי אודריק דם שפיר איודריק אבל נודע לו לפני זריקה לא מרצה מיתביב *המוצא מת מושבב לרחבו של דרך לתרומה טמא לנזיר ועושה פסח מהור וכל טמא ומהור להבא הוא אלא אי איתמר הכי איתמר אמר בר רב אשי לא שנו אלא שנודע לו לאור זריקה הוא דמרצה אבל נודע לו לפני זריקה לא מרצה אלא אפילו נודע לו לפני זריקה מרצה : גופא *המוצא מת מושבב לרחבו של דרך לתרומה טמא לנזיר ועושה פסח מהור בר"א שאין לו מקום לעבוד אבל יש מקום לעבוד אף לתרומה מהור בר"א שמצאו שלם אבל משובב ומפורק מהור שמא בין הפרקים עבר ובקבר אפילו משובב ומפורק טמא מפני שהקבר מצרפו בר"א במהלך ברגליו אבל טעון או רכוב טמא לפי שמהלך ברגליו אפשר שלא יגע ולא יאהל אבל טעון או רכוב אי אפשר שלא יגע ולא יאהל בר"א בשומאת התהום אבל בשומאה ידועה טמא ואי זה היא שומאת התהום כל שלא הכיר בה אחד בסוף העולם אבל הכיר בה אחד בסוף העולם אין זה שומאת התהום 'מצאו טמון בתבן בעפר ובצורות הרי זה שומאת התהום במים באפילה בנקיפי הסלעים אין זה שומאת התהום ולא אמרו *שומאת התהום אלא למת בלבד : מתני' *נמצא שלם או רובו שורפין אותו לפני הבירה מעצי המערכה נטמא מעושו והנותר שורפין אותו בחצרותיהן או על גגותיהן מעצי עצמן הציקין שורפין אותו לפני הבירה בשביל ליהנות מעצי המערכה : גמ' *מ"ט א"ד יוסי בר חנינא כדי לביישן : נטמא מעושו וכו' . ורמניהו *יובן מי שיצא מירושלים וזכר שיש בידו בשר קדש אם עבר צופים שורפו במקומו ואם לאו חזור

גמירי הלכתא אלא בשומאה שהיא בתהום המכוסה מן הכל : ולא אמרו . דהותרה שומאת התהום אלא במת בלבד : מתני' נטמא שלם או רכוב שורפין אותו לפני סנירה . כל המקדש כולו קרי חזור גמירי הלכתא אלא בשומאה שהיא בתהום המכוסה מן הכל : ולא אמרו . דהותרה שומאת התהום אלא במת בלבד : מתני' נטמא שלם או רכוב שורפין אותו לפני סנירה . כל המקדש כולו קרי חזור

גמירי הלכתא אלא בשומאה שהיא בתהום המכוסה מן הכל : ולא אמרו . דהותרה שומאת התהום אלא במת בלבד : מתני' נטמא שלם או רכוב שורפין אותו לפני סנירה . כל המקדש כולו קרי חזור

רבינו חננאל

עשין אותן בפומא איט דין שהותרה לצבור שומאת התהום וכן הוציאו בתמיד קרבן ציבור ויה וכן היו שפירש בתלמוד דין ישראל ואקשי' וכו' דיינינןקל והטרם מהלכה שומאת התהום ליחיד הלכה היא וקרבן ציבור קל והטרם אהרנא אמר רבי רבי עקיבא עצם כשעורה הלכה רביעית דם קל והטרם רביעית קל והטרם מהלכה וכו' דר' עקיבא עיקרה בנייר פ' בתן גדול נזיר וקל והטרם דרבא שפירש בירושלמי' אלא אמר רבא גבר בסעודה בניויה שיה פסחם : ד"בא כתיבא שומאת התהום בניויה אמר רבי אליעזר שנאמר וכו' ימות מת עליו וכו' במחורת עליו כלומר ידעה בורה' בפסח ר' יוחנן אמר שנאמר פסח נפש או בדרך ר' ח' ק' ה' ל' ל' ל' במחורת ל' ל' ל' לקט אמר או בדרך רחוקה מה דרך בגלוי אף כל שומאת גליה ואתבינן עלייהו אינו היא שומאת התהום כל שלא הכיר בה אחד בסוף העולם הכיר בה אחד בסוף העולם אין זה שומאת התהום שאלו לא יושב לא לזכור למימר שאלו לא האהיל כנגדו : ובקבר אפי' ט' . וח"ת הכי שייכל' שומאת התהום בקבר והלא נודע כשקברוהו שם ואיכא למימר כגון שנפל בקבר ומת והא דפי' בקונטרס שהקבר מלרפו משום דכתיב או בקבר אין נראה לר"י דשמא קרא מיירי בקבר מכוסה ומשום הכי נמי הקבר מלרפו משום חלל שהכסיו מציא את העומאה עליו : מציאו טמון בתבן ט' .

המוצא מת מושבב לרחבו של דרך לתרומה טמא לנזיר ועושה פסח מהור וכל טמא ומהור להבא הוא אלא אי איתמר הכי איתמר אמר בר רב אשי לא שנו אלא שנודע לו לאור זריקה הוא דמרצה אבל נודע לו לפני זריקה לא מרצה אלא אפילו נודע לו לפני זריקה מרצה : גופא *המוצא מת מושבב לרחבו של דרך לתרומה טמא לנזיר ועושה פסח מהור בר"א שאין לו מקום לעבוד אבל יש מקום לעבוד אף לתרומה מהור בר"א שמצאו שלם אבל משובב ומפורק מהור שמא בין הפרקים עבר ובקבר אפילו משובב ומפורק טמא מפני שהקבר מצרפו בר"א במהלך ברגליו אבל טעון או רכוב טמא לפי שמהלך ברגליו אפשר שלא יגע ולא יאהל בר"א בשומאת התהום אבל בשומאה ידועה טמא ואי זה היא שומאת התהום כל שלא הכיר בה אחד בסוף העולם אבל הכיר בה אחד בסוף העולם אין זה שומאת התהום 'מצאו טמון בתבן בעפר ובצורות הרי זה שומאת התהום במים באפילה בנקיפי הסלעים אין זה שומאת התהום ולא אמרו *שומאת התהום אלא למת בלבד : מתני' *נמצא שלם או רובו שורפין אותו לפני הבירה מעצי המערכה נטמא מעושו והנותר שורפין אותו בחצרותיהן או על גגותיהן מעצי עצמן הציקין שורפין אותו לפני הבירה בשביל ליהנות מעצי המערכה : גמ' *מ"ט א"ד יוסי בר חנינא כדי לביישן : נטמא מעושו וכו' . ורמניהו *יובן מי שיצא מירושלים וזכר שיש בידו בשר קדש אם עבר צופים שורפו במקומו ואם לאו חזור

הטעם משום דלכ בית דין מתנה עליהם לפי שהוקיעוהו לשורפו לפני הבירה כדי לביישן לא הטריחוהו להביא עלים משלו ויכול להנות משל הקדש וכן בליקניו התו (ה) כמו כן ולא לכל דמתוך ליקנותו היו נמטעין מלשורפו וחתי לדי עבירה וזוקא בליקניו או באכסנאי' כדאמר' בגמרא ואפילו למאן דלית ליה כפ"ק דשבוועות אבל בקדושת הגוף אבל בקדושת דמים כולי עלמא מודו :

שבת קל"ב ע"ה מיר ז' ע"ה מיר סג' ע"ה ע"ה חוספחה זכ"ס ע"ה הגהות הב"ה (ה) תוס' ד"ה נטמא וכו' כמו כן שמה סמוך לקטות כ"ל :

הגהות הגר"א (א) רש"י ד"ה ומשורק עובדי מילתא דפסיקא קמי' אכל בחמת קלי' גס (אשתי' לו) מוק' מוק' לטעור :

הגהות הגר"א (א) רש"י ד"ה ומשורק עובדי מילתא דפסיקא קמי' אכל בחמת קלי' גס (אשתי' לו) מוק' מוק' לטעור :

לשיל' פ' ע"ה זכ"ס :

גליון הש"ס תוס' ד"ה אלא לפני זריקה יביא שאל קרבנות לא זכור להבין אלא שם כנתיבא אח"כ כזה אינו סותר כעוממה ידוע אכל אם טענה למפרע כזה כידוע סותר